

Nuo pat Valstybės Nepriklausomybės atkūrimo Lietuvos Švietimas pergyvena skausmingas „reformas“. Buvo Tautinės mokyklos koncepcija, skatinusi Mokyklos „atgimimą“, bet ji greitai išsikvėpė, nes į pirmą vietą išėjo naujieji, iniciatyvūs reformatoriai, gavę puikų finansavimą, taip pradėję „reformuoti“ mūsų mokyklą. Atsirado profilinis mokymas, kuris greitai pasibaigė, mokyklų tinklo pertvarka, kuri socialiai ir moraliai „suskaldė“ mokyklas, galiausiai – ugdymo(si) pažanga, pasirinkimų laisvė ir etc. Rezultatas – visais varpais skambiname: ugdymo rezultatai tragiškai prastėja! Ir vėl darysime reformas!!!

O kur priežastys?

- Mokytojas tapo paslaugų tiekėjas, o ne mokytojas – jis turi mokyti ir išmokyti, o ne teikti paslaugas;
- Ugdymo programos skatina ne mąstyti, ne puoselėti vertybes...;
- Mokyklų tinklas išardė „bendruomenes“, vaikai tapo „pinigų nešiotojais“. Mokinys-mokytojas-mokykla yra liberalios visuomenės veiklos išdava, kur nėra vietos pagarbai, gerumui, mokslo ir žinių siekimui;

Lietuva „išeina“... Bet niekas dėl to „nesuka galvos“! Ir toliau diegiame rinką.

Šiais metais Panevėžio švietimo bendruomenė susiduria su nauju iššūkiu – „Mokinių priėmimo į Panevėžio miesto savivaldybės bendrojo ugdymo mokyklas tvarkos apraše“ nebenustatomas klasių komplektų skaičius mokykloms, bet nustatytas maksimalus klasių komplektų skaičius. Kas iš to išeina? Panevėžyje būsimų gimnazistų yra tiek, kiek maksimaliai galėtų užtekti tik 5-iems klasių komplektams... ir tai ne visoms mokykloms. Bet ne – maksimalus skaičius – 6. Mūsų miesto bendruomenė, kaip ir visos Lietuvos, vadovaujasi... „tam tikromis nuomonėmis, neretai gandas, „įteigta tiesa“, todėl kol kas 2 gimnazijų, tame tarpe mūsų (Žemkalnio gimnazijos) situacija liūdna. Noriu paaiškinti, kodėl Vytauto Žemkalnio gimnazija niekuo nesiskiria nuo kitų miesto ir respublikos gimnazijų:

- Vytauto Žemkalnio gimnazija sena, jau 112-uosius metus skaičiuojanti ugdymo įstaiga, turinti puikias patriotines, humanitarines, edukacines tradicijas. Turi savo „veidą“, tradicijas, jas stengiasi išlaikyti ir puoselėti: didesnis dėmesys kultūriniam – estetiniam auklėjimui (puikūs popamokiniai renginiai, dailės, teatro studijų veikla), kalbų

mokymui (mokoma anglų, vokiečių, rusų, prancūzų, italų, švedų, lotynų kalbos), lietuviško tapatumo išlaikymui.

- Ugdymo rezultatai atitinka ugdytinių pasirengimą, norą, galimybes. Pavyzdžiui, pastaraisiais metais ateinant į 1-ąsias gimnazijos klases mokiniams, kurių žinios vidutiniškos, – mūsų abiturientų pasiekimai kyla, t.y. ugdytinių pažanga ryški (šių metų abiturientų pažanga lyginant su atėjusių 8-okų vertinimais kilo nuo 0,01 iki 1,35 balo).

Taip mūsų gimnazijos bendruomenė vykdo savo pažadą – mokyti, „išmokyti“ mokinį, išleisti jį į gyvenimą.

Olimpiadų rezultatai – 2017 m. miesto olimpiadų prizininkais tapo moksleiviai rusų kalbos, chemijos, istorijos, meninio skaitymo, dailės olimpiadose. Mūsų, mokytojų, tikslas – kiekvienas mokinytis yra geras, jis turi įgyti brandą (žinias) ir atskleisti savo ego.

- Galų gale, mokykla turi savitą dvasią, aurą – juk tai sena mokykla, menanti garsių žmonių (mokslininkų, menininkų, rašytojų, politikų) žingsnius.

Deja, atėjęs liberalus mąstymas (kuris pasaulyje darosi atgyvena) žymia dalimi paliečia ir mokyklų bendruomenes. Kaip sako miesto švietimo strategai, – svarbiausia tėvų nuomonė ... O kaip mokytojas? Kodėl jam yra tik žadama, kad jis „prioritetinis“, o paskui užmiršamas, o neretai ir paniekinamas – juk mokytoją mokyti gali visi. O mokytojų socialinės garantijos, atlyginimai – kurie tariamai kyla, nors iš tikrųjų mažėja jau beveik 10 metų.

Grįžtu prie pirminės žinios. Lietuva išvažiuoja... Ir kol kas tiek Valstybės, tiek regioninės valdžios daro viską, ... kad jie išvažiuotų...

Prašau pamąstyti tėvų, vaikų, valdžios vyrų ir moterų, ar tikrai reikia koncentruoti mokinius į vieną ar dvi mokyklas (nuo to tik nukenčia žinios, nes mažėja konkurencija), ar kad mokinytis galėtų save išreikšti skirtingų filosofijų ir krypties ugdymo(si) įstaigose.

Šis mano, kaip mokytojo, vadovo, kuris matė ir šilto, ir šalto, bet stengiasi mąstyti logiškai, pasisakymas nukreiptas pirmiausiai į jūsų protą, o ne jausmus, opinį ir kt.

Vytauto Žemkalnio gimnazijos direktorius Artūras Totilas

Mūsų gimnazija... (arba pamąstymai švietimo reformų ir liberalizavimo tema)

